

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIFNA AF

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

FÖRSTA BANDET

ÖLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AF

SVEN SÖDERBERG och ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1900—1906

[111410]

47. Köpings kyrkogård.

Pl. XXIX. Fig. 47 a, b.

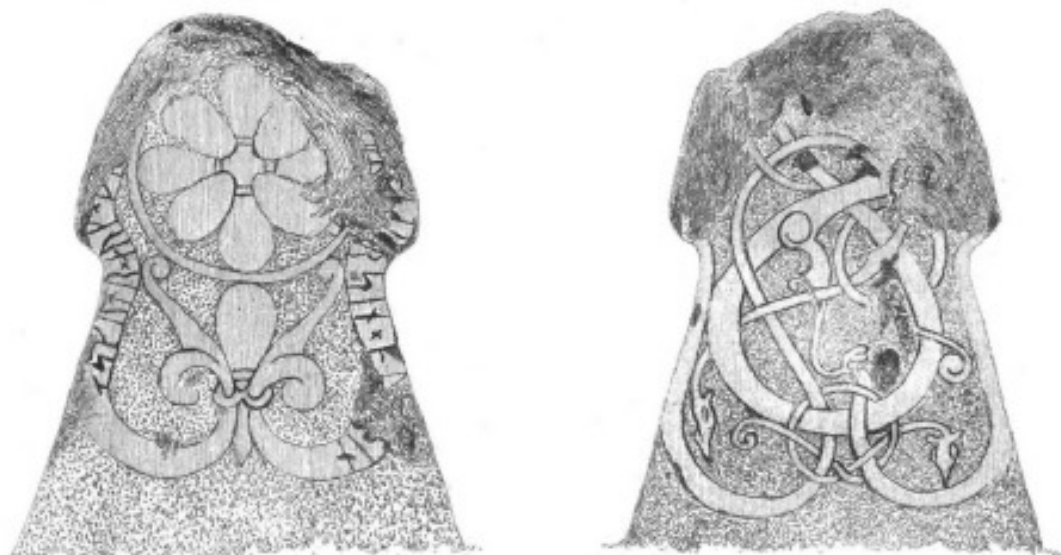
Litteratur: S. Söderberg, *Runologiska och arkeologiska undersökningar på Öland I*, s. 25.

Runstenen anträffades af Söderberg 1884 på Köpings kyrkogård, nedsjunken i jorden, så att endast öfverkanten stack upp i jordytan. Stenen är nu rest på norra sidan af Köpings kyrka.

Stenarten är gråhvit, grofkornig sandsten, troligen från Gottland. Emedan stenen lätt vittrat, äro alla rundrag och ornament nu breda med förvittrade kanter. Stenens form med insvängda kanter nedom toppen har ock motstycken på Gottland.

Stenen är i sin helhet 1,04 m. hög, 69 cm. bred nedtill. Ofvan jord har ursprungligen stått 76 cm. af höjden, och så är den nu rest. Bredden vid denna bas är 60 cm. Tjockleken nedtill är 13 cm., stenen tunnare af uppåt, så att den 25 cm. från toppen är endast 7 cm. tjock.

Östra sidan, såsom den stod nedsjunken i jorden 1884 och nu står, har inskrift i runor längs de upphöjda kanterna, hvilka upptill äro alldeles bortvittrade. Den västra sidan är upptill ännu mer förvittrad än den östra. Båda sidorna äro prydda med orna-

ment i upphöjdt arbete, åstadkomna så, att stenen först blifvit jämnhuggen, hvarefter mellanrummen mellan siraterna uthuggits.

Inskriftens början nedtill till vänster utgöres af namnet 1—6 **askutr**, ty framför detta har ingen runa funnits; **a** är afslaget ofvan kännestrecket, och af **s** saknas toppen. Efter 7—9 **auk** * följer nedre hälften af **þ** och af stafven till runan 11, troligen början af t. ex. namnet ***þurstain**, hvarefter inskriften är bortvittrad till midtpå toppens högra sida, där nedre delen finnes af ett par stafvar 12—13 och af 14 **h**, säkert hörande till prep. 'efter', hvarpå ett snedt kors följer. Därpå spåras upptill tre otydbara stafvar 15—17 och därefter 18 **r**; förmodligen har här stått **fap[u]r**, hvars **u** alldeles bortvittrat, ty sedan följer 19—21 **sin** *. Det återstående bör alltså vara faderns namn. Runan 22 är spår af en half staf, möjligen **†**, hvars kännestreck till höger sammanträffat med en naturlig fördjupning, 23 **u**, därefter plats för två å tre runor och så 24 **i** och 25 **n**. Namnet kan således hafva varit t. ex. **au[sta]in**.

Inskriften är alltså följande: $\text{𐌰𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹} \times \text{𐌶𐌺} \times \text{𐌹}[\text{u}] - [\text{†}] \text{h} \times [\text{fap}(\text{u})]\text{r} \text{sin} \times \text{au}[\text{sta}]\text{in} \times$
 $\text{†n}[\text{h††}]\text{†}$

Translitteration: **askutr** * **auk** * **þ[u]** — [**ti**]r * [**fap(u)**]r **sin** * **au[sta]in**

Translitteration: *Asgotr auk þ[orstavinn]* — [*æfti*]r [*fadu*]r *sinn Au[stæ]in*.

Öfversättning: Asgot och (Torsten reste denna sten) efter sin fader Osten.